

คำนำ

ตัวอักษรจีนใหม่ที่ใช้กันในประเทศจีนปัจจุบันเป็นตัวอักษรที่วิวัฒนาการมาจากอักษรตัวเก่าเพื่อให้ผู้เรียนศึกษาคงจำและเขียนได้ง่ายขึ้น แต่ในประเทศไทยหนังสือพิมพ์จีน พจนานุกรมภาษาจีน สื่อภาษาจีนต่างๆ รวมถึงป้ายชื่อร้านค้า ภาษาจีนทั้งหมดล้วนเป็นอักษรจีนตัวเก่า การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยจึงต้องใช้อักษรจีนตัวเก่าไปด้วย ฉะนั้น ผู้ที่เรียนภาษาจีนจึงมีความจำเป็นที่จะต้องรู้ลักษณะของอักษรจีนทั้งสองระบบ

เพื่อให้ผู้ศึกษาภาษาจีนในประเทศไทยสามารถอ่านตัวอักษรจีนทั้งในประเทศไทยและประเทศจีนได้ ผู้สอนจึงได้เรียบเรียงหนังสือคู่มือเล่มนี้ขึ้นมาให้ผู้เรียนใช้เป็นประโยชน์ในการศึกษาเปรียบเทียบลักษณะอักษรจีนแล้วนำไปใช้และเขียนให้ถูกต้อง

ส่วนดีของคู่มือเล่มนี้ผู้เรียบเรียงขอมอบให้กับคณาจารย์ที่เขียนหนังสือกับเอกสารวิชาต่างๆ ตามรายชื่อที่อ้างอิงในบรรณานุกรม หากมีข้อบกพร่องประการใดที่ผู้รู้นำมาชี้แนะ ผู้เรียบเรียงขอน้อมรับมาตรวจสอบ เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในการจัดพิมพ์ครั้งต่อไป

หวังว่าคู่มือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์แก่นักศึกษาและผู้สนใจทั่วไป

รศ. เสาวภาคย์ วรลัคนากุล

ธันวาคม 2542

前言

繁體和簡體是相對而言的一個字,如果一個字有兩個或兩個以上的形體,而這幾個形體的筆劃有多有少,筆劃多的叫繁體,筆劃少的叫簡體。漢字自古以來就存著繁體和簡體。早期的漢字是由圖畫發展來的,它描繪事物的形象可以精細些,也可以粗略些,這就產生了繁體和簡體的漢字。

人們在使用漢字時,爲了追求簡便,常常要給那些結構繁複的字造個簡體,於是就出現了繁簡並存的局面。

現在中國大陸用簡體字,台灣和世界各地華人大部分都還用繁體字,泰國是民主國家,和他們都有交往,所以在泰國學習中文的人既需要懂得繁體字,也需要懂得簡體字,編寫這本手冊的目的就是爲了供給泰國學習中文者的需要。

編者

一九九九年十月